

péjev »Bocaccio« in *Weissov »Revizor«*, torej dela plemenitejše vrste. Glede *Johanna Straussa* pa je videti, da res ne moremo mimo večnega »Ciganskega barona«. Operetno osebje šteje več novih moči; zakaj bi se ne na novo naštudirala kaka druga Straussova opereta, na pr. »Netopir«? Sicer pa smo letos z obljubami v obče zadovoljni. Če se bodo iste tudi udeleževale in sicer — o čemer pri sedanjem dirigentu *V. Talichu* ne dvomimo — tudi v dostojni obliki, tedaj nam bo preostajalo le želeti, da pri tem začetku poboljšanja ne obstojimo, temveč da se bode repertoar v svojčas namignjeni smeri tudi naprej vedno in vedno izpopolnjeval in napredoval.

Skladbe, ki so došle uredništvu v oceno:

Rožanc M.: Lacroma. Valse elegante. Raguse, Librairie J. Tošovič. (Cena?)

H. Družovič: Lira. Srednješolska pesmarica. I. zvezek. Sestavil. — Ljubljana. Založila Katoliška Bukvarna 1911. (Mehko vezana K 1-70, v platno vezana K 2-20).

Anton Foerster: Responsoria ad missam in tono solemni. Harmonisavit. — Ljubljana, Katoliška Bukvarna. (Prosto na papirju K —25, na karton nalepljeno K —55).

Fran Gerbič op. 70: 20 moških zborov v slovenskem narodnem značaju. Ob skladateljevi 70 letnici. (XL. zvezek Matičnih zborovskih partitur). Ljubljana. Izdala in založila »Glasbena Matica« 1911. (K 3—).

P. Hugolin Sattner: Jeftejeva prisega. Besede zložil Simon Gregorčič. Za zbor, soli in orkester uglasbil —. Izdaja, prirejena s klavirskim spremljevanjem, (XXXIX. zvezek Matičnih zborovskih partitur). Ljubljana. Izdala in založila »Glasbena Matica« 1911. (K 5—).

P. Hugolin Sattner: Assumptio B. M. V. (Vnebovzetje B. D. M.). Besedilo zložil dr. Mihael Opeka. Za orkester, zbor in soli uglasbil —. (Klavirski izvleček). V Ljubljani. Založila Katoliška Bukvarna 1912. (K 8—). — — Ocene navedenih del prinesemo po možnosti.

V **Pedagoškem Letopisu** Slov. Šolske Matice za leto 1910 je objavljen drugi del razprave *Hinka Družoviča* »O glasbeni vzgoji« (Glej »N. A.« IX/35 sl.), ki se bavi z omenjenim predmetom s posebnim ozirom na učiteljska in srednje šole. Obširnejši referat o tem temeljitemu spisu prinesemo v kratkem.

»**Učiteljski Tovariš**« prinaša v št. 32 z dne 11. avg. t. l. v podlistku obširnejšo oceno o 3. in 4. zvezku »N. A.« iz peresa *Zorka Prelovca*. Pisatelj je apel, naj se posebno glasbeno nadarjeno učiteljstvo spominja našega lista, je ravno tako na mestu kakor je trditev, žal, preresnična, da se v marsikaki slovenski inteligentni rodovini dičijo police ob klavirju s plitvimi »Tanzalbumi« in drugim nasladnim, dober okus kvarečim »Schundom«, da se pa dosledno prezira naš slovenski list. Dejstvo je, da je ravno takozvana inteligenca v umetniških stvareh večinoma grozovito brezbržna.

»**Slovan**« prinaša v 6. številki oceno 2. zvezka »N. A.«, v 8. številki kritiko o 3. in 4. zvezku, oboje spisal *K.*

»**Dom in Svet**« je prinesel v 5. številki v *Izidor Cankarjevi* seriji interviewskih člankov »Obiski. Iz življenja in delovanja naših umetnikov« pogovor s skladateljem *Antonom Foersterjem*, ki je važen prispevek životopisnemu gradivu in zlasti zgodovini cerkvene glasbe na našem jugu. Pridejan je dobro uspel portret skladatelja. Foersterjevi izreki o »novejši« (to je postwagnerski) struji so deloma megleni in nejasni (ker ni razvidno, o katerih konkretnih skladateljih oziroma delih govori). Dictum »Kdor komponira pri klavirju, ni komponist« je pač razumeti cum grano salis, kajti, da so ravno največji svetovni skladatelji svoje skladbe pilili ob klavirju, je znano. — V 9. številki je prinesel »Dom in Svet« obširno oeno 3. in 4. zvezka »N. A.« iz peresa *Stanka Premrla*.

E. Adamič je uglasbil pevske točke ljudskih iger *V. F. Jelenca* »Na vasi« in *Antona Peska* »Slepa ljubezen«. Obe igri sta vloženi pri Slov. Dež. Gledališču v Ljubljani.

Skladatelju Davorinu Jenku je izročila deputacija mesta Kranj diplomu častnega meščanstva, izdelano po akad. slikarju *H. Smrekarju*.

Predavanji o glasbi. Dne 24. okt. t. l. je predaval *Anton Svetek* v Ljubljani »O kulturi in glasbi«. — Abiturient *Maks Jovan* iz Ljubljane je predaval 27. avg. t. l. na sestanku kat. narodnih abiturientov v Domžalah »O moderni glasbi na Slovenskem«.

Skladatelj Vinko Vodopivec je bil imenovan na občnem zboru slov. kat. akad. društva »Zarja« v Gradcu za častnega starešino v priznanje njegovih zaslug na ljudsko-glasbenem polju.

Hymen med slovenskimi umetniki. Dvorni operni pevec *Julij Betetto* se je poročil z gospico Irmo Štrukljevo. — Koncertna pevka *Pavla Boletova* se je poročila z g. Antonom Lovšetom, profesorjem v Novem Mestu. — *Karel Mahkota*, koncertni vodja podružnice Glasbene Matice v Trstu, se je poročil z gospico Angelo Miklavčičevo, učiteljico v Kamniku.

Slovenski skladatelj in pisatelj Janko Leban praznuje letos štiridesetletnico svojega delovanja na literarnem polju.

Jeanetta pl. Foedrantspergova, učenka M. Hubada, je angažirana v tekoči sezoni za operno in operetno pevko na Slov. Dež. Gledališču v Ljubljani.

Dramatično šolo za gospe in gospodične je otvorila v Ljubljani gospa *Avgusta Danilova* s 1. avgustom t. l. — Pouk brezplačen. Poučevalo se bode do spomladi.

Pečovnja Albin Lajovic nas je naprosil, da naznamo njegov odstop kot vodja pri Sl. Del. Pevskem Društvu »Slavec« v Ljubljani z dnem 21. avgusta t. l.

Slovenska igralka Avgusta Danilova, ena najboljših in najzvestejših zaslomb naše drame, obhaja letos petindvajsetletnico svojega delovanja na slovenskem odru. V starem pogorelem gledališču je začela nastopati, nadaljevala je v stari čitalnici (1887—1892) ter vedno napredovala v novem deželnem gledališču (od 1892 do danes). Burka in tragedija, klasična in moderna drama in celo opereta in opera je imela v Danilovi vselej porabno, večji del celo izvrstno moč.

Naše skladbe.

»Glasbeni Matici« poklonjenemu IV. zvezku še par kratkih opomb!

O namenu *Krekovega* moškega zbora »Bratje, v kôlo se vstopimo«, (komponovanega na dan in ob času Matičinega koncerta) smo že govorili. Zborom, ki ne razpolagajo z dosti obsežnimi in močnimi prvimi tenorji in drugimi basi, priporočamo, da si iščejo podpore pri pločevinastih trobilih (dveh trobentah, dveh rogovih, dveh pozavnah in kontrabasovski tubi), ki naj nadomeščajo, kar manjka glasovom na potrebni sili in sijaju.

V vsej svoji bodri ljubeznjivosti je *Gerbičev* mešani zbor »Po zimi« vzor naravnega vokalnega stavka. Resman in Gerbič — tu sta se našli dve nežni naravi, ki ju diči umetniška navivnost v pravem filozofičnem pomenu, prirojena, nezavedna naravnost in otroška odkritosrčnost. Mi reflektujoči delavci sedanjosti ju lahko zavidamo. Ni-li ta nemotena, nekaljena prvotnost vsega počenjanja tudi znak narodne glasbe, naj-